

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 274/14</i>
------------------	-----------------------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 czerwca 2014 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy Anna Budzińska

po rozpoznaniu w dniu **30 czerwca 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **A. C.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

o rentę rolniczą

na skutek apelacji pozwanego organu rentowego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **24 lutego 2014 r.** sygn. akt **III U 1344/13**

z m i e n i a o tyle zaskarżony wyrok, że prawo do renty rolniczej przyznaje wnioskodawcy A. C. od 11 grudnia 2013 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 października 2013 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił wnioskodawcy A. C. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy .

W podstawie prawnej decyzji powołano ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U. z 2008 r. Nr 50 , poz. 291 ze zm.) .

W uzasadnieniu odwołując się do treści art. 21 powołanej wyżej ustawy wskazano , że ponieważ Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 14 października 2013 r. nie uznała wnioskodawcy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym , dlatego odmówiono mu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy .

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca A. C. .

W uzasadnieniu podał , że stan jego zdrowia , który potwierdza dokumentacja lekarska , nie pozwala na podejmowanie pracy .

Sąd Okręgowy w Przemyślu po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z 24 lutego 2014 r. zmienił zaskarżoną decyzję przyznając wnioskodawcy prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy na okres 12 miesięcy , począwszy od dnia 14 sierpnia 2013 r.

W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy ustalił , że wnioskodawca A. C. w dniu 5 sierpnia 2013 r. złożył wniosek o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy , z tym że do dnia 13 sierpnia 2013 r. pobierał zasiłek chorobowy .

Lekarz rzeczoznawca KRUS orzeczeniem z dnia 16 sierpnia 2013 r. rozpoznał u wnioskodawcy jako chorobę podstawową – dyskopatię L4/L5 – stan po operacji (2008 r.) jako choroby współistniejące – chorobę wrzodową żołądka , nadciśnienie tętnicze i bielactwo . Lekarz rzeczoznawca Kasy nie stwierdził naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym .

Na skutek odwołania wnioskodawcy sprawę rozpoznała Komisja Lekarska KRUS , która w orzeczeniu z dnia 14 października 2013 r. potwierdziła rozpoznanie dokonane przez lekarza rzeczoznawcę i jednocześnie również nie stwierdziła naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym . Dlatego decyzją z 17 października 2013 r. rolniczy organ rentowy odmówił prawa do renty .

Sąd Okręgowy następnie powołał treść opinii biegłych sądowych : neurologa , dermatologa oraz chorób wewnętrznych wydanej 11 grudnia 2013 r.

w której biegli stwierdzili : niewydolność statyczna – wysiłkową kręgosłupa szyjnego lędźwiowo – krzyżowego z objawami lewostronnej rwy kulszowej ; stan po operacji przepukliny jądra miażdżystego krążka L4-L5 z objawami ubytkowymi ; chorobę refluksową przełyku , zapalenie błony śluzowej żołądka

i dwunastnicy w wywiadzie ; bielactwo nabyte . Jednocześnie lekarze biegli sądowi stwierdzili u wnioskodawcy całkowitą niezdolność do pracy w rolnictwie na okres dwunastu miesięcy od dnia badania tj. od 11.12.2013 r.

Decydujące znaczenie miało schorzenie neurologiczne wnioskodawcy . Biegły neurolog rozpoznał ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego w zakresie skrętu w lewo , wzmożenie napięcia mięśni przykręgosłupowych odcinka szyjnego i L –S , tkliwość przy palpacji wyrostków kolczystych C4 – C7 , dodatnie objawy Lasequea po stronie lewej przy kącie ok. 55-60 stopni , osłabienie siły mięśniowej prostowników grzbietowych stopy lewej przy próbie chodzenia na piętach . Wnioskodawca od wielu lat leczony z powodu nawracających i uporczywych dolegliwości bólowych w zakresie odcinka lędźwiowego kręgosłupa . Z powodu zdiagnozowanej przepukliny jądra miażdżystego krążka L4-L5 poddany zabiegowi operacyjnemu w 2008 r. Pozostaje nadal pod stałą opieką lekarską neurologiczną zarówno w warunkach poradni , jak i leczony szpitalnie

w Oddziale Neurologii . Podczas badania przez zespół biegłych sądowych

w dniu 11 grudnia 2013 r. cierpiący z ograniczeniem ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa i chodem utykającym na lewą kończynę dolną . Podczas badania przedmiotowego stwierdzono : oprócz ograniczenia ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa , także istotne ograniczenie ruchomości w zakresie odcinka szyjnego szczególnie podczas ruchów skrętnych w lewo . Stwierdzono ponadto wzmożenie napięcia przykręgosłupowych odcinka szyjnego i odcinka lędźwiowo – krzyżowego , tkliwość przy palpacji wyrostków kolczystych kręgów od C4 do C7 , stwierdzono dodatni objaw rozciągowy ze splo tu lędźwiowo – krzyżowego (objaw Lasequea) po stronie lewej przy kącie ok. 55-60 stopni , osłabienie siły mięśniowej prostowników grzbietowych stopy lewej przy próbie chodzenia na piętach . W porównaniu do badania przeprowadzonego przez lekarzy KRUS nastąpiło zdaniem biegłych istotne pogorszenie sprawności ruchowej wnioskodawcy . Dlatego wnioskodawca nie może wykonywać bardzo wielu prac gospodarskich wymagających nawet niewielkiego przeciążenia kręgosłupa . Nie może pochylać się , dźwigać , nie może prowadzić ciągnika itp.

Stan układu ruchu wnioskodawcy zdaniem biegłych powoduje całkowitą utratę zdolności do pracy w rolnictwie .

Sąd Okręgowy uznał opinię biegłych sądowych za w pełni wiarygodny materiał dowodowy . KRUS nie zgłosił zastrzeżeń do treści opinii .

Sąd Okręgowy w podstawie prawnej wydanego orzeczenia powołał art. 21 ust 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1403) oraz art. 21 ust 6 i 7 powołanej ustawy , stwierdzając , iż zgodnie z ustalonym w postępowaniu dowodowym stanem faktycznym wnioskodawca spełnił ustawowe przesłanki ustalenia prawa do renty .

Następnie Sąd Okręgowy uznał , iż w przedmiotowej sprawie ma zastosowanie stosowany poprzez art. 52 ust 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników , art. 100 ust 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) zgodnie z którym , jeżeli ubezpieczony pobiera zasiłek chorobowy , świadczenie rehabilitacyjne lub wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wypłacane na podstawie przepisów Kodeksu pracy , prawo do emerytury , renty z tytułu niezdolności do pracy lub renty szkoleniowej to jego niezdolność do pracy powstaje

z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku , świadczenia lub wynagrodzenia . Dlatego Sąd Okręgowy przyznał wnioskodawcy prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy na okres 12 miesięcy , począwszy od dnia 14 sierpnia 2013 r. , tj. od dnia następującego po dniu zakończenia pobierania zasiłku chorobowego .

Dodatkowo Sąd powołał w podstawie prawnej art. 477¹⁴ § 2 k. p. c.

Apelację od powyższego wyroku wniósł KRUS – Placówka Terenowa

w P. działająca z upoważnienia Prezesa KRUS zarzucając , że zaskarżony wyrok został wydany z naruszeniem art. 21 ustawy z dnia 20 grudnia

1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz art. 100 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

Apelacja zawiera wniossek :

- o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej początkowej daty przyznania prawa do renty rolniczej ,

- ewentualnie o uchylenie w/w orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji .

W uzasadnieniu wskazano , że KRUS nie zgadza się z zaskarżonym wyrokiem w części dotyczącej początkowej daty przyznania prawa do dochodzonego świadczenia , ponieważ rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w tej części narusza przywołane we wstępie niniejszej apelacji przepisy prawne .

Zgodnie z opinią biegłych sądowych z dnia 11.12.2013 r. , - która to nie była kwestionowana przez żadną ze stron i którą Sąd uznał za w pełni wiarygodny dowód w zakresie oceny stanu zdrowia wnioskodawcy i jego niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym – niezdolność ta powstała od dnia badania tj. 11.12.2013 r.

Odnosząc powyższy stan faktyczny na grunt przepisów prawa , KRUS wskazał , że zgodnie z art. 100 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z FUS – prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa . Równocześnie zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników – całkowita niezdolność do pracy jest jednym z warunków koniecznych do uzyskania prawa do renty rolniczej i warunek ten (jak to wynika z opinii biegłych sądowych) został spełniony dopiero w dniu 11.12.2013 r.

W związku z powyższym zdaniem KRUS dopiero od dnia 11.12.2013 r. wnioskodawca posiada prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym , a wskazany w uzasadnieniu Sądu art. 100 ust 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie ma w niniejszej sprawie zastosowania .

Regulacja ta ma bowiem zastosowanie w sytuacjach , gdy w dniu spełnienia wszystkich warunków do przyznania renty osoba uprawniona pobiera zasiłek chorobowy lub inne świadczenie za czas niezdolności do pracy . Wówczas prawo do renty może być realizowane po ustaniu prawa do świadczeń krótkoterminowych . Natomiast w niniejszej sprawie w dniu 14 sierpnia 2013 r. wnioskodawca zaprzestał pobierania świadczenia krótkoterminowego (zasiłku chorobowego) ale w tej dacie nie istniała całkowita niezdolność do pracy

w gospodarstwie rolnym , czyli w/w nie spełniał wszystkich przesłanek do przyznania renty rolniczej .

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja rolniczego organu rentowego jest w pełni uzasadniona , dlatego została uwzględniona .

Sąd Okręgowy w toku przeprowadzonego postępowania w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny sprawy , co nie było kwestionowane przez KRUS. Sąd Apelacyjny w całości akceptuje i przyjmuje za własne niesporne ustalenia faktyczne poczynione w sprawie przez Sąd Okręgowy również istotne ustalenie dotyczące daty powstania całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wnioskodawcy oraz ustalenie charakteru tej niezdolności .

Wnioskodawca w dacie złożenia wniosku o rentę (5.08.2013 r.) korzystał z zasiłku chorobowego do dn. 13.08.2013 r.

Nie stanowi to jednak podstawy do stosowania przez Sąd ustalenia daty powstania całkowitej niezdolności do pracy wnioskodawcy z art. 100 ust 2 ustawy

o emeryturach i rentach z FUS w zw. z art. 52 ust 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników .

Wnioskodawca co prawda do dnia 13.08.2013 r. korzystał z zasiłku chorobowego , lecz biegli sędziowie w niekwestionowanej przez strony opinii uznali za datę powstania tej niezdolności dzień 11 grudzień 2013 r. Skoro Sąd I instancji ustalenia dotyczące spornej kwestii niezdolności wnioskodawcy do pracy w gospodarstwie rolnym poczynił na podstawie opinii biegłych sądowych z 11 grudnia 2013 r. – brak było jakichkolwiek podstaw prawnych i faktycznych do ustalenia innej , znacznie wcześniejszej daty powstania spornej całkowitej niezdolności do pracy wnioskodawcy .

Z całą pewnością data powstania tej niezdolności w stanie faktycznym niniejszej sprawy nie mogła być ustalona , jak to uczynił Sąd Okręgowy

w oparciu o treść art. 100 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z art. 52 ust 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników . Apelacja KRUS i jej uzasadnienie są zatem akceptowane przez Sąd drugiej instancji .

Mając powyższe na względzie zgodnie z art. 386 § 1 k. p. c. Sąd Apelacyjny zmienił częściowo zaskarżony wyrok i orzekł co do istoty sprawy .